

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **vláda**, se sídlem nábřeží Edvarda Beneše 4, Praha 1 – Malá Strana, zastoupená JUDr. Václavem Henychem, vrchním ředitelem Sekce archivnictví a všeobecné správy Ministerstva vnitra, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, proti odpůrci: **politická strana Chci svou šanci**, se sídlem Pohořelec 26, Praha 1, o návrhu na rozpuštění politické strany,

takto:

I. Politická strana Chci svou šanci **se rozpouští**.

II. Navrhovateli **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

III. Likvidátorem **se určuje** Mgr. Radslav Janeček, advokát, se sídlem Bubeníčkova 44, Brno.

Odůvodnění:

Dne 18. 12. 2009 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen návrh vlády České republiky (dále též „navrhovatel“) na rozpuštění politické strany Chci svou šanci (dále jen „odpůrce“) podle § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“). Navrhovatel odůvodnil svůj návrh tím, že odpůrce neučinil po pozastavení činnosti žádné kroky k odstranění závadného stavu, na jehož základě bylo rozhodnuto o pozastavení jeho činnosti. Nejvyšší správní soud pozastavil činnost odpůrce rozsudkem

ze dne 22. 1. 2008, č. j. Pst 27/2007 - 33, www.nssoud.cz, neboť odpůrce opakovaně nesplnil svoji zákonnou povinnost podle § 18 odst. 1 zákona o politických stranách a nepředložil příslušnému orgánu, tj. Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, výroční finanční zprávy za roky 2005 a 2006. Odpůrce nejenže nenapravil tento stav, ale nepředložil Poslanecké sněmovně ani výroční finanční zprávy za roky 2007 a 2008, což vyplývá ve vztahu k roku 2007 z usnesení Poslanecké sněmovny č. 777 ze 30. schůze konané dne 30. 4. 2008 a ve vztahu k roku 2008 z usnesení Poslanecké sněmovny č. 1221 z 56. schůze konané dne 15. 5. 2009. V souladu s § 14 odst. 2 zákona o politických stranách proto navrhovatel požaduje, aby Nejvyšší správní soud rozpustil politickou stranu Chci svou šanci a aby jmenoval likvidátora této politické strany.

Odpůrce se k návrhu nevyjádřil, ač k tomu byl vyzván.

Z obsahu spisu soud konstatuje, že shora citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2008, č. j. Pst 27/2007 - 33, byla pozastavena činnost odpůrce, neboť bylo prokázáno, že opakovaně nesplnil zákonem uloženou povinnost podle § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, neboť opakovaně nepředložil Poslanecké sněmovně Parlamentu výroční finanční zprávy, a to za roky 2005 a 2006. Z usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu č. 777 ze 30. schůze konané dne 30. 4. 2008 a z usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu č. 1221 z 56. schůze konané dne 15. 5. 2009 je patrno, že odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu ani za roky 2007 a 2008. Ze shora uvedeného je tedy zřejmé, že odpůrce opakovaně nesplnil svou povinnost předložit každoročně Poslanecké sněmovně k informaci výroční finanční zprávu obsahující náležitosti podle § 18 odst. 1 zákona o politických stranách.

Vzhledem k tomu, že podle ustanovení § 96 zákona č.150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) rozhoduje Nejvyšší správní soud o návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu, musel Nejvyšší správní soud ještě postavit najisto, zda odpůrce v mezidobí (tedy od podání návrhu na rozpuštění ze dne 18. 12. 2009 do doby rozhodnutí) zpětně svoji zákonnou povinnost nesplnil. Za tímto účelem si Nejvyšší správní soud vyžádal vyjádření od Poslanecké sněmovny. Z přípisu Ing. M. H., tajemnice kontrolního výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, ze dne 24. 11. 2010, č. j. KV/19.11.10/10257/00313/121H, pak Nejvyšší správní soud zjistil, že odpůrce k uvedenému datu nepředložil Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávy za roky 2005, 2006, 2007, 2008 a ani za rok 2009.

Nejvyšší správní soud posléze na základě těchto zjištění dospěl k závěru, že návrh na rozpuštění odpůrce je v projednávaném případě důvodný. O návrhu přitom rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť navrhovatel s takovým záměrem soudu projevil souhlas a odpůrce se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. v zákonem dané lhůtě nevyjádřil, má se tedy za to, že s takovým postupem vyslovil souhlas.

Podle ustanovení § 13 odst. 6 zákona o politických stranách platí, že strana a hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění, jestliže je jejich činnost v rozporu s ustanoveními § 1 až § 5 zákona o politických stranách nebo jestliže i po uplynutí

lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena. V rozhodnutí o rozpuštění strany či hnutí určí soud současně likvidátora, kterým nesmí být osoba, jež byla členem této strany či hnutí.

Podle ustanovení § 14 odst. 2 téhož zákona může při pozastavení činnosti strana a hnutí činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li i nadále skutečnosti, pro které byla činnost strany či hnutí pozastavena, podá vláda podle § 15 odst. 1 zákona o politických stranách návrh na rozpuštění strany či hnutí; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky. O návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znovuobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého soudního řádu správního.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že odpůrce neučinil žádné úkony k odstranění stavu, který byl důvodem pro rozhodnutí Nevyššího správního soudu o pozastavení jeho činnosti, tj. nepředložil výroční finanční zprávy se zákonnými náležitostmi za roky 2005 a 2006. Navíc, jak vyplývá z citovaných usnesení Poslanecké sněmovny a sdělení jejího kontrolního výboru, nesplnil tuto povinnost ani ve vztahu k rokům následujícím (2007 až 2009). Odpůrce tak opakovaně nepředložil příslušnému orgánu, tedy Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, výroční finanční zprávy splňující náležitosti stanovené v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu se přitom v tomto ohledu jednoznačně podává, že, „*jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti politické strany nebo politického hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena, rozhodne Nejvyšší správní soud o rozpuštění politické strany nebo hnutí podle § 13 odst. 6 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích*“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. Pst 5/2003 - 43, publikovaný pod č. 299/2004 Sb.NSS). Tak tomu je i v nyní projednávané věci, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl na základě návrhu oprávněného subjektu tak, jak je uvedeno ve výroku, tedy že uvedená politická strana se rozpouští.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému navrhovateli, který by jinak měl na náhradu nákladů právo, nevznikly v souvislosti s řízením před Nejvyšším správním soudem náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

Podle ustanovení § 13 odst. 6 zákona o politických stranách určil Nejvyšší správní soud likvidátorem Mgr. Radslava Janečka, advokáta se sídlem Bubeníčkova 44, Brno, který s tímto určením souhlasí. Tento bude postupovat přiměřeně podle předpisů o likvidaci majetku a závazků obchodních společností (§ 12 odst. 4 zákona o politických stranách).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky podle soudního řádu správního přípustné.

Politická strana **je oprávněna** podat návrh podle článku 87 odst. 1 písm. j) Ústavy, jestliže tvrdí, že rozhodnutí o jejím rozpuštění není ve shodě s ústavními nebo jinými zákony. Návrh lze podat ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k Ústavnímu soudu, podání návrhu má odkladný účinek (§ 73 odst. 1, 2; § 79 odst. 1 věta druhá zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů).

V Brně dne 9. prosince 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu